

и носи съ себе-си награда-тъ, и негово-то дѣло е предъ него. . . Кой е тойзи, дѣто дойде отъ едомъ? Църковни-тѣ мѣ дрѣхи са отъ Косоръ. Той е красенъ въ облекло-то си, громогласно вика: азъ говорѣхъ правда-тъ, и сѣдѣхъ на спасеніе-то! Защо сѣ ты църковни-тѣ дрѣхи и облекло-то ти както на оновока, кой-то тѣти гроздѣе? . . .“

Захарій пакъ ясно пѣва: „ето иде день-а на Господа, и негови-тѣ нозѣ ще стѣпнѣтъ въ тойзи день на гора-тъ масличнѣ срещу Іерусалимъ на Истокъ, и въ оный день ще излѣзе жива вода отъ Іерусалимъ, — и ще вѣде Господъ царъ по сичка-тъ землѣ; въ оный день ще вѣде Господъ единъ и негово-то име едно, кое-то ще обиколи землѣ-тъ и пѣстинѣ-тъ.“

Понеже е църква-та въ първы-тѣ столѣтіа помеждѣ воскресеніе и скетъ Троицѣ събирала соборы, за да си уреди работы-тѣ и утвърди вѣра-тъ; затова е отредила, да са празнува въ недѣлѣ-тъ послѣ Спасовъ день споманъ-а за първый-а вселенскій соборъ въ Никейѣ, на кой-то е было 318 свети отцы, кои-то на сѣтни-тѣ вѣкове засвидѣтелствахъ божество-то Христово, кое-то отричаше злочестивый Аріѣ.

Отъ седемь-тѣхъ вселенски соборы, кои-то утвердихъ догматы-тѣ на православна-та вѣра, най-слабый е былъ тойзы първый-а, Никейскій-а, на 325 годинѣ. На него е было съ апостолски дарове и чудотворнѣ силѣ украсени Владицы, мѣченицы и исповѣдницы на вѣра-та Христова, кои-то не